

Lectura: ELS PLÀSTICS

La meitat dels plàstics que consumim entren a les nostres cases en forma d'envasos i embolcalls, que després són abandonats com a bossa domèstica (representen el 33% del volum i el 10% del pes de la nostra bossa). Convé demanar-se d'on venen i cap on van quan ja els hem emprat.

Els plàstics es fabriquen a partir d'un recurs no renovable, el petroli, al qual s'apliquen processos industrials altament contaminants, de manera que l'obtenció dels plàstics contamina tant com la indústria petrolífera.

Els plàstics són hidrocarburs que provenen de la ruptura molecular de les naftes, unes substàncies de baix pes molecular derivades de la destil·lació del petroli. Tots els plàstics es poden incloure en dos grans grups, els termoplàstics i els plàstics termoestables, els primers són plàstics que es fonen amb el calor i poden ser reciclats, en canvi els segons són plàstics rígids que no es poden reciclar fàcilment. Actualment els plàstics que es fabriquen són termoplàstics en un 85% i la resta són termoestables.

Els envasos de plàstic no són biodegradables, no són reutilitzables i costa molt reciclar-los per mor de la gran diversitat de plàstics existents que dificulta molt el seu reciclatge tant a nivell del cost de la recuperació com de la identificació dels plàstics. A més la brutor amb la que arriben els materials a la bossa de fems impedeix, a la pràctica, que es faci reciclatge de plàstic. Amb el plàstic domèstic que es recicla només es fan materials de baixa qualitat, bosses de fems, ...

D'altra banda els plàstics que arriben a l'abocador, l'emplenen ben aviat perquè tenen un gran volum i perduraran per molts anys ja que no es degraden. Si enlloc de arribar a l'abocador es duen a incinerar, cal considerar totes les emissions contaminants que es produeixen quan es cremem plàstics, des de grans quantitats de CO₂ fins a metalls pesants i inclús substàncies molt perilloses com les dioxines.

En conclusió, els plàstics són materials que persisteixen en el medi ja que les aplicacions dels biodegradables són poc conegudes i, per altra banda, les substàncies i additius que contenen fan que tècnicament siguin difícils de reciclar. La incineració dels plàstics provoca emissions importants de diòxid de carboni (CO₂), les quals intensifiquen greument l'efecte hivernacle. En el cas del PVC i altres plàstics clorats s'allibera també àcid clorhídric i compostos organoclorats, altament tòxics (com les dioxines i els furans).

A continuació us referim legislació relativa al PVC en altres països:

- Suïssa: està prohibit envasar aigua en PVC per llei des de 1991.
- Àustria: està prohibit envasar aliments i begudes en PVC.
- Bèlgica: els bòtils de PVC tenen una ecotaxa.
- Alemanya: des de 1989 els bòtils de plàstic PVC tenen una taxa, pel que moltes tendes han eliminat el PVC per evitar cobrar la taxa als seus clients.
- Dinamarca: els envasos de begudes no alcohòliques són retornables per llei des de 1981.
- Suècia: en agost de 1994 una comissió formada per experts en indústria, de ONGs i del Ministeri de Medi Ambient va recomanar eliminar els productes de PVC en tot el país abans de l'any 2000.